

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4.50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

În Paresimi...

În zilele aceste sfinte ale pocăinței, trebuie să ne premenim sufletește, pentru a întinpi, cu inimă curată, măritul praznic al Învierii.

E o elevare sufletească, ce ne întărește și ne înviorează an de an. Firea noastră omenească, cu atâtea înclinări spre păcat și alunecări zilnice, se opintește, în aceste zile de reculegere sufletească, și ochii noștri obișnuiți a privi numai amăgitoare străluciri ale acestei vieți trecătoare, se ridică spre alte zări, mai senine și mai vrednice de sufletul nostru nemuritor.

Sfânta noastră biserică, în înțeleapta ei judecată, nu ne-a pus de-a dreptul în fața strălucitei sărbători a Învierii, căci splendoarea ei ne-ar fi luat vederea. A orânduit zile de post și pocăință, ca să lăpădăm toată țerna păcatelor și toate amăgirile patimilor, ce ne stăpânesc.

Și după ce am trecut prin focul curățitor al pocăinței, abia atunci ne putem apropia de ziua înălțătoare, în care toți cei umiliți se înalță, și toți cei împovărați află odihnă.

***

Cât de mult doriau sufletele noastre, încărcate de păcate, înăbușite de nevoile traiului zilnic, să se ridice din nămolul patimilor mărunte, să-și destindă aripile și să-și încerce, măcar din vreme în vreme, sborul spre culmile luminoase!

Eră o înmăgăzinare de forțe noi, de energie și dragoste de viață, ce-ți da puteri de rezistență, pentru restul zilelor multe și grele, ce aveau să se succedeză.

Era un triumf al credinței, ce ne încălzia sufletele și în aceste zile de apatie și scepticism.

Și acum?

Acum ne agățăm, mai desnădășduți ca ori-când de cele din urmă scânduri, ce par a mai fi rămase din minunata și puternica navă, ce ne duce spre limanul mântuirii.

După opintiri și muncă uriașă de veacuri, creștinismul a reușit să răspândească binefăcătoarea lumină a civilizației, și în celea mai obscure colțuri din Polinesia — și iată, că cumplitul uragan, ce dăinuește de jumătate de an, amenință să nimicească, în scurtă vreme, tot ce s'a clădit cu munca și străduința atâtor generații.

Fii aceluiș Părinte se măcelăresc și se sfășie ca fiarele din codru și glasul Sfântului Părinte din Vatican pare a răsuna în pustie, când invocă trei zile de armistițiu, pentru acești creștini, măcar cu prilejul Învierii Domnului, în care credem cu toții, ca cea mai sublimă sărbătoare a creștinismului.

***

Azi gândurile aceste luminoase de pace și bunăînțelegere par a se risipi.

Sufletul nostru nu se poate ridica spre zări mai înalte căci aripile lui se îngreunează de norii fumului, ce țighește din gurile atâtor tunuri vrășmașe.

Cei mai buni ai noștri — tot ce avem mai ales — stau în fața morții, dovedindu-și credința lor pentru tron și țară.

Noi, cari nu suntem alături de ei, îi urmărim în gând și în rugăciunile noastre cele mai ferbinți.

Dumnezeu să încunune cu biruință eforturile lor de viteji și să se îndure a revărsa asupra noastră zorile de mult dorite ale *păcii și buneii-înțelegeri!*

Î. P. S. Mitropolitul Ioan Mețianu va implini la 20 Aprilie vechiu patruzeci de ani de arhierie. Din acest prilej „Românul” din Arad îi închină un articol omagial,

pregătind opinia publică pentru sărbătorirea deamănă a acestei aniversări. Reținem pasajul final.

„Implinindu-se în 20 Aprilie v. c. patru-zeci de ani de faptică Arhierie a Exc. Sale dintre cari 24 ani mănoși au fost petrecuți în mijlocul nostru, iar restul cu asemenea vrednicie în scaunul de mitropolit, — așa cred, factorii chemați ai diecezei Aradului vor ști afla vremea și forma, cuviincioasă, pentru a da lui Dumnezeu ceea ce lui Dumnezeu i-se cuvine din acest prilej și pentru a exprima tot atunci gratitudinea și venerațiunea, pe cari dieceza le datorește fostului vrednic arhipăstor al său și actualul Cap văzut al provinciei mitropolitane”.

Răspunsul Germaniei la nota guvernului american. Germania, răspunzând la nota guvernului american, în chestia blocadei anunțată pe 18 Februarie, păstrează un ton forte calm și demn. Se crede, că răspunsul Germaniei va fi bine primit și astfel orice temere de noi complicații dispare. Reținem pasajele din urmă, de o valoare documentară, cari motivează pe deplin atitudinea corectă a Germaniei.

„Dacă Anglia invoacă foametea ca o aliată în lupta ei contra Germaniei cu intenția de a pune un popor civilizat de 70 milioane în fața alternativei de a pieri sau de-a se supune politiceii sale și comerțul german la bunul plac al Angliei, guvernul german este hotărât astăzi să ridice mânușa. Guvernul german își dă seama că neutrii, cari au răbdat în tăcere sau cu protestări consecințele dezastruoase ale războiului de foamete, ce-i aduce Anglia, vor arăta aceeași toleranță pentru Germania atunci când și măsurile ce le vor lua Germanii vor constitui ca și acțiunea Angliei un non chip de a purta războiul naval.

Guvernul german este hotărât să împiedece prin toate mijloacele ce-i stau la îndemână importul materialului de războiu în Anglia. Deci amiralitatea va închide regiunea pe care a declarat-o ca formând teatrul de războiu, prin mine și va căuta să distrugă toate vasele de comerț inimice prin ori-ce mijloc. Guvernul german se crede cu atât mai mult în drept să speră că neutrii se vor acomoda cu aceste măsuri cu cât s'au acomodat cu măsurile luate de Englezi. De altfel guvernul a dat o dovadă a buneii sale voinți anunțând cu 15 zile mai înainte, măsurile ce le va lua pentru ca navigațiunea neutră să aibă timp să se organizeze și să evite pericolul ce-ar putea-o amenința prin-

aceste măsuri. Pericolul se va înlătura stând cât mai departe de teatrul de războiu naval iar neutrii cari nu ar lua aceste precauțiuni, vor purta singuri răspunderea neocrocirilor eventuale. Guvernul german din parte-i declină formal orice răspundere pentru consecințele neascultării.

De altfel, guvernul german, anunță numai distrugerea vaselor de comerț inimice din interiorul regiunii de războiu dar, nu distrugerea tuturor vaselor de comerț precum guvernul american pare să fi înțeles din greșală. Presumpțiunea se va întinde vaselor neutre, cari au contrabandă pe bordul lor. De altfel guvernul german este dispus să examineze cu guvernul american în chipul cel mai serios orice măsură de natură a asigura navigațiunea legitimă a neutrilor în regiunea războiului.

Nouă piață de bani. De când armada cea neînvingătoare la anul 1588 a periclitat țărnișii Angliei, nici o putere maritimă n'a amenințat pe stăpânii mării cu o așa putere ca și Germania. Dacă blocada germană va putea să împiedece importul cu Anglia, chiar și pe timp scurt, aceasta ar face o epocă nouă în istoria Angliei. Până acum populația din Anglia e forte neliniștită pentru prețul urcat al alimentelor și al altor articole de consum. Exportul din Anglia a stagnat, iar de când a erupt războiul, locul Angliei, care era piața de bani în Europa, l-a luat pe neașteptate New-Yorkul.

Schimbul de prizonieri invalizi. (Agenția Wolf). Schimbul de prizonieri germani și englezi greu răniți și incapabili de a se mai lupta s'a întâmplat în 15 și 16 l. c. Guvernul din Belgia și Olanda cu multă prevenire, le-a pus la dispoziție personalul

și trenul pentru spitalul crucei roșii. Constatăm cu bucurie, că atât prizonierii germani, cât și cei englezi spun, că tratamentul statelor în cari au fost prizonieri e inacceptabil.

Schimbul prizonierilor francezi, cari sunt neapți pentru războiu — durere — încă nu s'a făcut. Franța nu și-a dat concursul.

Circulația navală între Anglia și Suedia a încetat. „Frankfurter Zeitung“ anunță: Blocada care se începe în 18 l. c. pune mari piedeci circulației navale, ceea ce aduce cu sine, că comunicația maritimă între Anglia și Suedia a încetat. Din porturile Suediei, în zilele din urmă n'a mers nici un vapor către Anglia. Capitanii vaselor ancorate în portul englez au trebuit telegrafice pe proprietarii de nave din Stockholm, că oare consult ar fi remiterea vaselor.

Visul Iaponiei. Ziarul „Aftenbladet“ publică un articol, scris de o persoană cu poziție înaltă, în care arată planul imperiului japonez. O publicăm prescurtată:

Războiul din 1905 și succesul lui asupra Rușilor a mărit și mai mult pofta de expansiune a Iaponiei. Iaponia, când flăcările războiului cuprind întreagă Europa, își țese planurile politice.

Pasul, prin care ea, la începutul războiului, s'a alăturat la puterile ententei și contrarietatea ei față de Germania, dela care a primit noua organizație militară, de mulți n'a fost înțeles.

Pretensiunile ei ridicate față de China, prin cari vrea să fie stăpâna Chinei, explică într-o câțiva de ce s'a alăturat la grupul ententei.

Nu se îndestulește, că își formează

drepturi peste porturile, minele și căile ferate din provinciile, cari aparțin Chinei, ci ridică pretenziuni și asupra Mongoliei, cari ating direct sfera de interese ale Rusiei. Pretind ca Iaponezilor să li se dea drept de-a întindea colonii în părțile ostice din Mongolia și Mandjuria, cari să se administreze după legile statului Iaponez. Dară ei sunt scoși din Australia și America, vreau să cucerească Asia.

După statisticele mai noi, se fac emigrări în masse mari în Corea, Mandjuria și pe insula Sachalin. Oare Iaponia se va îndestula numai cu atâta?

Dela Anglia, prietina Iaponiei, care nici atâta n'a făcut pentru interesele Iaponiei, ca să anuleze legea prin care Iaponezilor se interzice așezarea pe coloniile engleze, nu va pretinde Indiile? Părțile franceze din Indo-China și Siberia rusească sunt aproape de sfera de interesele a Iaponiei. Iaponia, fiind ocupată cu visul de expansiune teritorială, probabil, nu va mai trimite trupe pe terenul de luptă din Europa.

Războiul european.

Războiul cu Rușii.

Budapesta, 21 Febr. (Oficios).

În Polonia rusească și în Galiția apuseană nu este nimic de semnalat. Ziua de ieri a fost mai liniștită.

Pe frontul din Carpați, în luptele ce decurg între Ducla și Vojskow, am cauzat pierderi mari dușmanului. Iarăș am respins mai multe atacuri rusești și am făcut 750 prizonieri.

FOIȚA.

In Argolis.

Era noapte furtunoasă. Vântul vâjâia și șuera cu un glas desnădăjduit. Aceasta mai era încă de suportat, dar furtuna desprinsese câteva obloane din ferestrele hanului, unde ne adăpostiam, și le izbia fără cruțare în toate părțile. Deoarece ieri după amiază începuse o vreme foarte ploioasă, care ne-a întovărășit dela Corint până la Argos, și care nu a încetat până când nu ne-am făcut intrarea în Nauplia în spre seară, credeam că această furtună și ploaie nelincetată va zădărnici cu desăvârșire excursiunea noastră spre leagănul elinismului. Desdedimineață vântul reușește în fine să scoată din țâțâni oblonul ferestrei mele, și privind în afară, văd cu bucurie că cerul e senin și o mare agitată în fierbere. Nu există o priveliște mai sublimă ca vederea valurilor luptându-se furios între ele și izbindu-se reciproc de ziduri și stânci, tâșnind spume de furie și înverșunare. Repede-mi părăsesc adăpostul și nu mă opresc până la portul din Nauplia.

Cât m'am bucurat! Mă apropiu cât se poate de mult de furiosul element, dar într'un moment de neobservare mă stropesc deabinele și pe mine cu spumele sale. Aceasta nu m'a reținut însă de a mă plimba de

câteva ori dealungul cheiului, și a-mi veseli ochii privind cum se jucau valurile cu puținele bărci și corăbii din port, ale căror catarturi gesticulau desnădășuite în toate părțile. Unui pescar, singurul om care se afla în acel moment în port, îi urez bună ziua și îl privesc cum din luntrea sa ridică la mal o plasă grea.

Soarele își prevestește apariția prin câteva raze aurii, cari lucesc deasupra crestelor de munți, dimprejurul golfului de Argos. Masivul de stânci ieșit în mare în formă de nas, pe care era zidit orașul, cuprinzând câteva rânduri de case paralele, era deja luminat de razele soarelui. Deasupra mea zăresc în mijlocul giganticei stânci, care împrejmuște mândra fortăreață Itsch-Kale un pavilion și o balustradă de zid. N'am putut să mă rețin de a nu încerca urcarea. Nu era greu, și de acolo se oferia ochilor o privire interesantă în interiorul orașului. Înaintez la deal pe o ulicioară, care taie de-a curmezișul strada principală și care merge dealungul muntelui. Cu cât mă urc mai sus, cu atât scade orice curățenie și cultură, și în ulicioarele mai de sus, mai multe familii își fac toaleta lor de dimineață în natura liberă, înaintea locuințelor lor. Ieșind din oraș, urc niște trepte cari mă conduc la un fel de terasă. Priveliștea spre frumosul golf în formă rotundă, înspre munții măreți și o mare parte a câmpiei de Argos era fermecătoare.

Nu fără plăcere m'aș fi urcat până la

podușul din vârf, dar deodată mă văd dinaintea unei porți de zăbrele păzită de două sentinele bine legate, cari ne spun că în acele căzărmi lungărețe sunt adăpostiți mulți prizonieri de războiu, și de fapt se plimbau mulți dintr'ansii în curtea căzărmi. Când arăt cu degetul spre castelul Burzi, situat în mod pitoresc în mijlocul mării, și care strălucea minunat, scaldat fiind de razele de dimineață ale soarelui, atunci cel mai gras dintre cei doi oameni ai siguranței surăde fioros, și îmi dă a înțelege prin gesturi, că în cetatea înprejmuită de apele mării sunt stăpâni călăii și spânzurătorile. Aceste fortificațiuni au fost scena multor expedițiuni războinice, începând cu veacul al XIII-lea, când Bizantinii au cucerit orașul, apoi în secolul al XVI-lea au fost sub Venețieni și Turci, cari s'au perândat reciproc de două ori în stăpânirea portului și a cetății până la 1822; când Grecii scutură definitiv jugul turcesc. Aici în Nauplia și-a avut reședința prima ocărnuire grecească, aici fu asasinat la 1831 președintele ei, și aici a debarcat la 6 Februarie 1833 Prințul bavarez, care în vârstă numai de 18 ani urcă tronul ca primul rege al Grecilor, sub numele de Otto, dar în anul următor își alege Atena de capitală și reședință a regatului.

La reîntoarcere, trecând pe lângă casele dela marginea orașului, întreb de biserica catolică. Cum însă drumul se prelungea neconținut, concediez pe mica fetiță desculță cu o mică amintire și continuu drumul spre

Dela Dnistrul spre sud operațiunile strategice decurg. In Bucovina e liniște.

Biroul de presă al ministr. prezident.

Luptele din apus.

Budapesta 21 Februarie.

De pe frontul din apus cartierul general anunță:

La Nieport un vas dușman, care probabil s'a lovit de o mină plutitoare, s'a scufundat.

La Ghelarettin, linia Ypern și dela Ypern spre nord-ost la cursul canalului, am ocupat dela inamic singuratic tranșee. Am făcut câțiva prizoneri. In zilele din urmă, după luptele celea grele, a fost liniște.

In Cambrian și Champagne trei atacuri franceze îndreptate în contra noastră cu multă putere și vâjjoșie, le-am respins, cauzându-le grele pierderi. Atacurile noastre din Vozezi au progresat. Spre nord-ost dela Schulzen am ocupat Hochrotber, înălțimea de lângă Hohrd și măieristile Bretzel și Wieden.

Pe frontul ostic spre Grodno nici în decursul zilei de ieri nu s'a întâmplat eveniment mai important. Dela Oscovioc spre nord, dela Colomea spre nord-ost pe frontul dintre Prasmis și Vistula, spre ost dela Plock luptele decurg.

In Polonia rusească, în părțile ce cad dela Vistula spre nord, nu este nimic de semnalat.

Biroul de presă al ministr. prezident.

Blocadă.

In 18 l. c s'a început blocada germană contra Angliei. Dacă blocada engleză, după cum a spus ministrul Angliei Sir Grej avea de scop, să omoare cu foamea populația pașnică din țeriile aliate, blocada germană e făcută într'un spirit uman, ce se vede din tonul liniștit și calm al notei trimisă către America și alte state neutrale.

Germania face și a făcut atente statele neutrale la ce primejdie se expun, dacă navigează pe apele Marii Britanii, cari începând din 18 Februarie sunt declarate de teren de luptă. Germania nu se va lăsa înfricată de procedura engleză, ea e superioară în submarine și poate să rumpă lanțul de despărțire comercială între ea și statele neutrale.

Textul notei trimis Statelor Unite este compus într'un stil prietinesc, iar când trebuie să-și apere interesele tonul ei este energetic.

Nici nu se poate închipui o purtare mai corectă, de cât a Germaniei față de Statele Unite, cari deși s'au alăturat la grupul statelor neutrale, în ascuns trimetea vapoară cu alimente și muniții în Anglia și Franța, era prietina neutralității, în ascuns amica războiului.

Nota, prin care Germania notifică blocada mării Britanii, a făcut senzații neplăcute în Londra. Primul lord al admiralității engleze Churchill, a tras atenția admiralității engleze la pericolul mare ce vine asupra Angliei prin blocada germană: „blocada e înfricoșată fiindcă Germania dispune de atari submarine și armamente de războiu cari până acum n'au fost nicăiri.

Submarinele germane sunt de puțin timp, că numai atunci s'a construit submarine, când ale Angliei și Franței eran

perfectionate. In interval de 6 ani în 1912 Germania are 20 de submarine, iar în decursul anului 1913 Germania a spesat 19 mil de mărci pentru construirea de submarine. După statistica oficioasă a anului 1914 imperiul german avea gata 27 submarine și mai multe erau în lucrare.

Dela începutul războiului imperiul german a pus mare pond pe construirea de submarine și torpiloare. Avantajul lor stă că pot să percurgă distanță mai mari ca torpiloarele altor state și ușor pot să străbată drumul spre marea Irlandeză, sau canalul La Manche.

La blocadă germanii vor întrebuința Zeppelinuri, aeroplane, dar rolul principal îl au submarinele. Blocada germană declerată în 18 Februar va provoca evenimente mari; lupta maritimă se va deslănțui cu mai multă vehemență. Germania care dispune de un număr considerabil de submarine și dă dovadă de multă vitejie și tact militar, va fi stăpână pe mare.

Diverse.

Stârpirea insectelor stricacioase. Amăsurat orânduierilor din art. de lege 12 din 1894 despre agricultură și despre poliția de câmp, aducem spre știre tuturora și spre în tocmai urmare, că fiecare proprietar de pământ este îndatorat:

1. Să curețe înainte de a da pomii în muguri, dar cel mai târziu până la sfârșitul lui Martie, de omidele stricacioase, adică de cuibarele lor și ouăle de fluturi, toți pomii și tușișele din intravilane, din vii, din grădinile de pomi și de verdețuri (zarzavaturi). Omidele, cuibarele și ouăle de fluturi adunate au să se ardă și să se nimicească

vale în oraș. Înaintea unei sombre clădiri de piatră văd stând la gratiile ferestrelor femei adânc mahnite, iar după gratii se arată ici-colo sălbatică figuri omenești. Era închisoarea de stat. Situația muntelui povârnit permitea comunicația cu lumea de afară la unele ferestre. Pe piața principală, dinaintea palatului, comunicau mulți soldați și ofițeri. Ii ocolesc și intrând într'o grădină publică, mă opresc înaintea unui monument, pe lângă care erau așezate tunuri vechi, desigur trofee pentru libertate. Numai decât se apropie un viguros ofițer grec, și mi-se adresează în limba engleză. Fiindcă și domnul căpitan vorbea săcâdat englezește, am intrat cu el în vorbă. Firește, el voia să știe ce părere am eu ca străin despre războiul lor cu Turcii. In raport cu numeroșii prizonieri închiși în fortăreața de aci, i-am făcut bucuria unor cuvinte de laudă asupra tacticii de războiu a Grecilor. Foarte mulțumit de aceasta, el mi-arată foarte îndatoritor drumul la biserica catedrală ortodoxă. De acolo mi-a fost apoi ușor de a găsi hanul nostru de adăpostire la debarcader.

Tovarășii mei de călătorie Părintele provincial Lobry din Constantinopol și Principele abate Thomas din Einsiedeln observă destul de târziu evadarea mea de dimineață. Ei luaseră deja măsurile necesare pentru continuarea călătoriei, închiriară o trăsură confortabilă, neuitând nici proviziunile de mâncări reci, pentru prânz pe care-l

vom consuma astăzi în umbra unor locuri cu adevărat clasice.

La ora 8 eram deja pe drum spre Tirnys. Călătoria era plină de farmec, căci furtuna încetase aerul era limpede și curat și razele soarelui încălzeau în modul cel mai plăcut răcoarea dimineții. După un drum de 4 kilometri, ne scoborâm din trăsură. Ne aflăm înaintea unui deal lung de 300 de metri care se înalță de-asupra câmpiei cu de-abia 20 de metri, locul vechiului Tiryns, pomenit deja în Iliada lui Omer și descris acolo ca fiind împrejmuț de ziduri.

Trecem pe o cărare printre holde înverzite și ne apropiem de un zid construit de blocuri de stâncă brută și după ce intrăm în gigantica cetate printr'un coridor strâmt în formă ogivală și urcăm imensele trepte, toți suntem învăluți în suflul poeziei omerice, ne simțim dintr'odată transportați în lumea sa bogată de mituri și eroi. Legenda ne spune că aceste ziduri au fost construite de ciclopi, cari au fost chemați din Licia Aziei-mici. De fapt Tirnys este cel mai străvechi monument construit în stil ciclopic cu ziduri din blocuri de stâncă de 2—3 metri lungi, așezați peste olaltă, și intervalele închise cu pietri mici. Cu descrierea în mână cercetăm partea de mijloc și cea superioară a cetății, poartă principală dinspre răsărit și intrarea boltită, ruinele unui palat princiar din timpurile omerice, încăperile și coridoarele cari au fost lăsate libere prin-

tre zidurile împrejmuțoare de opt metr grosime. Una dintre aceste galerii s'a conservat foarte bine și putem să distingem lămurit cum au fost formate coridoarele cu boltituri din piatră din cari au rezultat ogivalele. Cetatea ciclopilor din Tirnys, în care după legendă s'a născut și vigurosul Hercule, și-a avut rolul său principal în timpurile mitice; cetatea deja dela anul 478 a. Hr. zace în ruine.

Dușmana cea mai de seamă a cetății Tiryns a fost învecinatul oraș Argos, care a și distrus-o. Ea ea este situată la șapte kilometri depărtare în direcțiunea nord-vestică. Șoseaua națională care duce într'acolo, trece prin darta sudică a renumitei câmpii argolice. Aci este puternică lupta între mare și uscat. Trestia și alte plante aquatice indică mlaștina care stăpânește aci; dar cu această luptă cu succes ogoarele minunate și pășunile întretăiate de drumuri și cărări. Istoria și miturile Argosului redau această luptă reciprocă. Cei dintâi locuitori ai câmpiei Danaii imigrați din Egipt, au găsit această țară deșartă și arsă dar ei au făcut-o bogată în ape. Invinge elementul apei și zeița Hera se încinge la luptă cu Poseidon. Hera biruește, și locuitorii din Argos îi ridică un minunat sanctuar, pentru care la anul 430 a. Hr. nobilul Polictet, cel mai mare artist din Argos, a plasmuit o admirabilă statuă de fildeș aurită a zeiței.

(Va urma).

În mod potrivit, tot astfel se va urma și cu omidele stricăcioase, cari se vor ivi mai târziu și cu gândacii de Maiu, care se ivesc în masse.

2. Să bage de seamă mereu-mereu la merii și altoii din grădini, din vii, din câmp și livezi și dacă se află pe scoarța trunchiului, sau pe ramuri, scame albe lănoase, mai mari, sau mai mici, va să zică astfel de semne, cari arată, că pe pom se găsește așazisul păduche de sânge, despre acest lucru să înștiințeze fără zăbavă magistratul, adecă pe mai marii poliției de câmp, ca acesta să poată lua îndată măsurile de stărpire.

3. Să stărpiască toate cuibarele de vespi, ce le va găsi pe teritorul său.

4. Să facă îndată arătare, dacă pe teritorul orașului s'au ivit musca columbace gândacul de răsaduri, lăcusta marocană sau italiana, vermele de grâu, muștele de Hessa rocoina și altele.

Ducerea la îndeplinire a acestor orândueli se controlează cu cea mai mare rigoare (stricteță) și băgându-se de samă, că ele au fost nesocotite, stărpirea acestor insecte se va face din oficiu pe cheltuiala proprietarilor, cari vor mai fi și pedepsiți în înțelesul §-lui 95 lit. k. al legii amintite, cu sume de bani până la 100 cor. sau cu închisoare corăspunzătoare.

În înțelesul orândueliilor vicecomitelui din 28 Dec. 1906. Nr. 11711/906, proprietarii de pământ se îndatorează să stărpească fără rămânare, dar cel mai târziu până la mijlocul lui Martie, omidele, și aceasta și pentru cuvântul că după părerea celor priecupuți, omidele fac stricăciune încă de pe la sfârșitul lui Martie, pomilor și aceasta stricăciune se răspândește atât de repede încât, numai cu îndepărtarea cuibarelor rămase pe pom, nu ajunge ținta dorită.

Punem la inima tuturor proprietarilor noștri de pretutindenea acestea orândueli. Sibiu, 17 Febr. 1915.

Comitetul central al Reuniunii rom. agricole sibieni.

Pant. Lucaș
prez.

Vict. Iordășianu
secretar.

Anul școlar va dura și în Iunie. Ziarul „Az Est” s'a adresat directorului suprem din Budapesta Dr. Erödy Béla, cerându-i informații privitor la încheierea anului școlar și favorurile, ce le vor obține elevii înrolați. Ordinațiunea ministrului de culte — a zis directorul suprem — asigură favoruri numai elevilor, cari sunt înrolați acum. Elevii privați sunt datori să depună examene; cei ce au fost relegați pe un an sunt datori să se prezinte acum în Iunie la maturitate, fără a se bucura de vreun favor. Conferența directorilor supremi a hotărât, că în anul acesta să se țină prelegeri ca și în alți ani, pentru a suplini întârzierile, ce au urmat dispozițiilor militare. Dacă alte națiuni știu să muncească, pentru ce nu am ști și noi. Toți elevii înrolați să-și împlinescă datoria patriotică, grăbind întru apărarea patriei. Cei rămași acasă să muncim înainte, căci n'avem nici un motiv de a ne întrerupe munca.

„Consum”, prima societate comercială și-a ținut Sămbăta trecută în 20 n. a 23 a adunare generală sub prezidiul venerabilului președinte canonicul Gavril Pop, care cu atâta atenție îngrijește de mersul bun al

al acestei instituții. Au luat parte 20 acționari cu 447 voturi, fiind depuse.

Din raportul direcțiunii constatăm că circulația anului a fost de peste 510 mii cor. că s'au comandat în decursul anului mărfa de 116767.71 cor. plătită aproape în numărari, așa că creditorii la sfârșitul anului aveau pretensiune de Cor. 1884.12 și depozit de mărfuri de Cor. 41201.62. Societatea mai avea depuneri de Cor. 4944.90 și debitori de Cor. 11783.83. Intratele anului 1914 a fost de Cor. 24769.88, față de Cor. 14630.10 ieșite, așa că deficitul a scăzut cu Cor. 10139.78. În chipul acesta se speră, că în decurs de 2 ani capitalul societar va fi restabilit întreg în suma de Cor. 80 mii. În sfârșit s'a întregit direcțiunea reelegându-se dnii Dr. Iuliu Maniu și Dr. Ioan Raț, iar ca membru nou Sever Pop, harnicul conducător al societății.

Comitetul „Reuniunii femeilor române din Blaj” a adresat tuturor doamnelor și domnișoarelor, cari și-au luat angajamentul să îngrijească de răniții ce vor fi aduși în spitalele din localitate, următoarea scrisoare:

Mult Stimată Doamnă (Domnișoară)!

În urma unor împrejurări foarte intristătoare, pe cari de sigur le cunoașteți și Dvoastră din experiență directă, comitetul Reuniunii Femeilor Române a hotărât să absolve — ce privește răniții din „Sanatorul Sf. George” — pe toate Doamnele și Domnișoarele de sub angajamentul lor, fiind în deplină convingere, că la caz că se va deschide în localitate un alt spital, ne veti împărtași și pe mai departe de prețioasa Dvoastră contribuție.

Exprimându-Vă adânci mulțămite pentru munca și jertfa depusă din Septembrie până acum în interesul răniților,

Vă rugăm, primiți expresia deosebitei noastre considerații.

Blaj, la 18 Februarie 1915. — Pentru Reuniune:

Elena Dr. Pop n. Maniu Nicolae Negruțiu
președintă. secretar.

Distincții militare. Înregistrăm o nouă serie de soldați români, decorați pentru vitejia lor dovedită în fața dușmanului.

Ordinul coroana de fer cl. III cu decorația de războiu drept recunoștință pentru ținută vitează și plină de succes în fața dușmanului majorului Constantin Cujma dela regimentul reg. ung. de glotași pedestri 28.

Crucea militară pentru merite cl. III, cu decorația de războiu ca recunoștință pentru ținută vitejească în fața dușmanului: căpitanului A. Dan de Apșa și locotenentului Pavel Seracin din reg. de inf. 37, căpitanului Iosif Blănar din reg. de inf. 46.

Cu lauda prea înaltă (Signum laudis) pentru vitejia dovedită în fața dușmanului au fost distinși: majorul R. Tarnavschi din reg. 56, locotenentul Virgil Cernea și sublocotenentii i. r. Iuliu Elecheșiu și Michail Popa din reg. de inf. 37.

Crucea de argint pentru merite cu coroana pe banda medaliei de vitejie sergentului major Ștefan Brișan dela ambulanța diviziei 31.

Medalia de argint pentru vitejie cl. I. s'a conferit sergentului major Victor Secian din reg. de inf. 26. sergentului major Petru Maxian, caporalului Ioan Drahaș și inf. Mihai Bucica din reg. 72 de inf.

*

Au fost înaintați:

La gradul de căpitan i. r. la infanterie locotenentul i. r. Alexandru Ioanovici de Pogănești.

La gradul de locotenent i. r. la infanterie sublocotenentii i. r. Constantin Handraș reg. 64 și Ștefan Moldovan jun. reg. de inf. 23.

La gradul de sublocotenent i. r. la infanterie, aspiranți de ofițeri: Ioan Sfârlea (63), Dr. Coriolan Bohățel (5), Ștefan Buzdugan (2), Alexandru Pop (33), Gheorghe Tarcea (63), Nicolae Drubina (63), Tiberiu Neda (64), Iosif Aron (64), și Gheorghe Banojan (96).

La gradul de căpitan i. r. la arma artileriei locotenentul i. r. A. Herszenyi de Herszenyi la reg. de obuziere 9.

La gradul de locot. i. r. la artilerie sublocotenentul Orest Luția la reg. de art. de câmp. 32.

La gradul de sublocot. i. r. aspirantul de ofițer Petru Popovici la reg. de art. de cetate 2.

Hiene. În capitală s'au refugiat mulți indivizi de prin ținuturile în cari decurge războiul. Guvernul le-a pus la dispoziție cvartire necesare. le-a asigurat plată pentru susținere. Dar nu s'au îndestulit cu ce căpătau. Au început să exploateze populația săracă vânzând articlii cari sunt necesari pentru consumație. Deschideau prăvălii în cvartirele date din partea autorităților în cari vindeau făină, pâine cu prețul dublu. Dar geșetul lor n'a putut să țină mult timp, poliția a pus mâna pe ei. Procedura judiciară în contra lor s'a și început, vor fi reglementați după cum se cuvine.

Olanda încă va lua parte la războiu. Van der Linde, după informațiile ziarului „Deutsche Tageszeitung” ministrul peșident olandez, a spus în parlament, că nu este eschis pericolul, ca și Olanda să se amestece în războiul mondial. După informațiile lui, cari nu le poate face cunoscute în parlament pericolul este totmai așa de mare ca la începutul războiului. De concedierea miliției nici vorbă nu poate fi din contră se impune o pregătire mai mare.

Vasele de comerț din Dania au inscripție. Vasele comerciale daneze poartă pe lature inscripția cu litere mari „Danemark”, precum și numele portului unde au să descindă, iar naia întreagă e văpsită cu culoarea statului danez.

Incordările dintre Iaponia și China. „Vossische Zeitung” publică următoarea telegramă a ziarului „Ruskoje Slovo” din Peking: Sun Paoisi, când și-a dat dimisia de ministru de externe, a făcut descoperiri senzaționale în parlament. A spus, că cu delegatul Iaponiei n'a tractat el, ci președintele Juansikkaj, deci el nu poate răspunde de ce s'a întâmplat, până când el era ministru de externe. Aceasta descoperire a provocat o mare consternație. Opinia publică s'a revoltat, Juansikkaj a făcut dispoziții ca de aci înainte delegatul Iaponiei să tracteze cu ministerul responsabil.

Dintre pretensiunile Iaponiei față de China, după guvernul chinez numai o parte se poate satisface. Tocmai de aceea ziarele engleze recomandă Iaponiei să-și modereze pretensiunile.

Proprietar, editor: Emil Tatar.
Redactor responsabil: Augustin Gruția.